

mer af Udvalget, som de havde en Forhandling med, gældende, at Lærerne i de allerfleste Tilfælde frivilligt vilde paatage sig dette Hverv. Det tror jeg ogsaa. Jeg tror, at der ikke vilde ske store Forandringer. Paa den anden Side er jeg sikker paa, at man overalt i vort Land vil være i Stand til at indrette sig, hvis Lærerne ikke vil. Dette om Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at den Forsorg, der er tillagt Menighedsraadene med Hensyn til Indførelse af autoriserede Hjælpebidler i Skolernes Religionsundervisning, ikke alene skal gælde Folkeskolen, men alle offentlige Børneskoler, som man her bestemmer om. Der har altid i vor Lovgivning været en Tendens til at stille de saakaldte højere Skoler under et slappere Tilsyn end det, som den Skole vi kalder Folkeskolen, og som man den Gang, da man gav denne Tanke Udtryk, kaldte Almue-skolen, var underkastet. Dette synes jeg, man maa se at komme bort fra nu. Den Tankegang, at naar det gælder Menigheds Børn, skal der holdes Øje med dem paa ethvert Punkt, at de endelig faar den rette Katekismus indprentet, men naar det drejer sig om de højere Skoler, tager man det ikke saa nøje, kan jeg ikke tiltræde. Derfor foreslaar vi, at alle offentlige Skoler, hvori Børn undervises, bliver stillet ens, og foreslaar, at Skolens Religionslærer og Formand skal indkaldes til og har Ret til Deltagelse i Forhandlingerne i Menighedsraadene om Indførelse af nye Hjælpebidler ved Religionsundervisningen. Den ærede Ordfører, som omtalte Mindretallets Ændringsforslag, gjorde den Betragtning gældende, at dette formentlig var overflødig; enten arbejdede man godt sammen, og saa forhandlede man, eller ogsaa var der en saadan Strid mellem Parterne, at Forhandling var overflødig. Ja, hvis alle Muligheder var udtømt hermed, kunde det ærede Medlem have Ret, men saa enkelt former det sig nu heller ikke i Tilværelsen. Der er lige saa mange Muligheder, som der kan indtræde Tilfælde: Mulighed for, at Forhandling er overflødig, Mulighed for, at Forhandling ikke kan føre til noget, og derimellem en Række Muligheder, hvor Forhandlingen kan føre til et Resultat og maaske afværge en Konflikt, naar Religionslærerne faar den Ret, som her foreslaas tillagt dem. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side er, at Folkeskolens Lærere bliver stillet paa en underlig Plads, hen til en Side, naar man siger: de Hjælpebidler, du skal arbejde med, de Bøger, du skal bruge i Undervisningen — det er hele din Virksomhed, det gælder —

har du ingen Indflydelse paa, det bliver bestemt i Skolekommissionen og derefter autoriseret af Menighedsraadet, som du heller ikke har Sæde i, medens Sognepræsten, der ogsaa paa sin Vis er Religionslærer, har Sæde i Menighedsraad og Skolekommission. Det er at stille Lærerne paa en Plads — jeg vil ikke sige i Skammekrogen, men langt ud til Siden, en Plads, de ikke bør staa paa. De bør have en Ret, der sikres dem gennem Loven, og kan man derigennem bidrage til at styrke Folkeskolen eller Religionslærernes Position i det hele — den er ikke for stærk for Øjeblikket — i vort Samfund, skulde det glæde mig.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til §§ 20 og 24.

Dahl: Socialdemokraterne i Udvalget har, som det fremgaar af Betænkningen, frafaldet at stille selvstændige Ændringsforslag, men sammen med det radikale Mindretal har vi stillet de to Ændringsforslag, som lige nu er blevet anbefalet, og som jeg ogsaa anbefaler mine Partifæller i dette Ting at stemme for i Henhold til den givne Begrundelse. Det fremgaar endvidere af Betænkningen, at vi i Udvalget har stillet nogle Ændringsforslag, som skulde sikre, at Adgangen til den mundtlige Tilmelding til Valglisten blev saa let som mulig for alle Klasser af Befolkningen ved, at det Kontor, hvor den mundtlige Tilmelding skulde finde Sted, holdtes aabent mindst fem Timer daglig, og ved, at af disse fem Timer mindst de to skulde være Aftentimer, naturligvis af Hensyn til den arbejdende Befolkning. Der er ikke rejst Indvendinger imod Rigtigheden af dette Krav, og den højtærede Minister har lovet at tage Hensyn til det i det Cirkulære, som Ministeriet skal udsende til Valgbestyrrelserne. Derfor har vi ment at kunne frafalde, at et Ændringsforslag i denne Henseende bringes til Afstemning her i Salen.

Det samme gælder det Spørgsmaal, som vi har rejst om at optage den kommunale Valglovs Bestemmelser om bestemte Timer for Afstemningen. Det forekommer os heldigt, at de forskellige Valglove, navnlig den kommunale Valglov og en Valglov som denne, har de samme Bestemmelser i saa Henseende. Det har man heller ikke i og for sig gjort Indvending imod, men har lovet at ville tage Hensyn ogsaa til dette Krav ved det Cirkulære, som udsendes.

Vi havde helst set, at alt dette var fastslaaet i selve Loven, saa var det sikrere, stod fastere; men da det nu ikke er sket, og